

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԻ ՏԱՐԻ ԶՄԻՌՆԵՒԱՅ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ 1877 ԹԻՒ 1074

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Երեւանի նախարարութեան պաշտօնական տեղեկագրերը ցուցանում են, որ քաղաքի քաղաքացիները պարտաւարձ են իրենց քաղաքացիական պարտականութիւնները կատարելու համար։ Բայց ինչպե՞ս կարելի է անհրաժեշտ դեպքերում օգնել նրանց։

Քաղաքացիական պարտականութիւնը միայն իրենց քաղաքացիական պարտականութիւնները կատարելու համար չէ, այլ նաեւ իրենց քաղաքացիական պարտականութիւնները կատարելու համար։

Քաղաքացիական պարտականութիւնը միայն իրենց քաղաքացիական պարտականութիւնները կատարելու համար չէ, այլ նաեւ իրենց քաղաքացիական պարտականութիւնները կատարելու համար։

Բաւական են արդիւնքը դարձնելու այսօրինակ տեղեկագրերը։

Վերջինս հասեալ վերջին հեռագրաւորութեան կրճատումներն թէ Բարձրագոյն Դրան և Դերմանիոյ կառավարութեան իրենց եղած յարաբերութիւնը յոյժ մտերմական են և առաջին մեծ վստահութիւն կը ընդունեն երկրորդին վերայ։ Արդէն Ռայս իշխանն՝ որ Դերմանիոյ դեսպան է ի Կ. Պոլիս, բաւական ազդեցութիւն ունի օսմանեան նախարարաց վերայ, որք յօժարամիտ կը հետեւին նորա խոհական խրատուց։

Կըհաւատեն թէ Ռուսիոյ զինուորական բարձրաստիճան հրամանատարաց մէջ նոր փոփոխութիւն մի տեղի ունեցեր է։ Գահաժառանգ Մեծ—Դուքսն ստանձնել է զընդհանուր հրամանատարութիւնն կայսերական պարսպապահ զինուորաց և պիտի կառավարէ զառաջին զօրաբաժինն հետեակ զօրախմբաց։ Շուվալովի կոմսն պիտի կառավարէ զերկրորդ զօրաբաժինն և զօրապետ Կուրքոն զերրորդ զօրաբաժինն ձիաւոր զինուորաց։

Օվրուլլէֆ զօրապետն հրաման ընկալաւ ի Կովկաս երթալու, ուր պատերազմական նոր յատակագիծ մի պիտի չինուի։ Այս ընթացքն կապացուցանէ թէ հին յատակագիծն ձախորդարդիւնք ունեցաւ։ Բայց տարակոյս չունիմք թէ նորն ևս կարող պիտի չլինի դէմ դնել ահագին յարձակմանց օսմանեան զօրաց, որոց վստահութիւնն օրեսօրէ կաւենայ փառաւոր յաղթութիւններովն զորս հետզհետէ կը տանին ի վերայ թշնամոյն։

Էտիմպուրկի Դուքսն՝ որ Անգղիոյ Թագուհւոյն որդին և Ռուսիոյ կայսեր փեսան է, անցեալ ամսոյ 20ին՝ իւր հրամանատարութեան ներքեւ եղած պատերազմական շոգենաւովն ի

Զինուոր հասնելով, գնաց անտի յԱթէնս, ուր մի քանի ժամ Հելլենացոց թագաւորին հետ տեսակցութիւն ընելէ ետեւ ի հետեւալ աւուրն մեկնեցաւ ի Պէշիքա երթալու։

Այս յակարձական այցելութեան բազմակերպ մեկնութիւններ արուեստն ի հելլենացի քաղաքացէտ անձանց, բայց հաւանականագոյնն ի մէջ նշի մեկնութեանց խոհմտութեան խորատներն են, կարծեմք, զորս Անգղիոյ կառավարութիւնն՝ Էտիմպուրկի Դուքսին բերանով, կուտայ հելլենացոց թագաւորին, ծանուցանելով նմա կանխապէս որ՝ եթէ Աթէնքի դահլիճն թուրքիոյ դէմ լծնամութեան ընթացք մի ունենայ, ինչպէս կը յայտնեն նորա պատերազմական այժմեան պատրաստութիւնքն, Անգղիան իւր նաւատորմովն անմիջապէս ի Բիրէոս պիտի յուղարկէ՝ հարկաւոր եղածն տնօրինելու համար ի նպաստ թուրքիոյ։

Օսմանեան երեսփո. ժողովն՝ կը աղաւտեալ ի միստր Լէյքտոն Եւրոպական դեսպանէն Կ. Պոլսոյ։

(Գաղթալ ի Կադիք Մաքսիմի Անգլիոյ)։

Յանցելում շաբաթու ներկայ գտնուեցաւ օսմանեան երեսփոխանական ժողովոյն մէկ նիստին։ Որովհետեւ փորձ փորձեցին վատահամբաւել զայս նորածին բարեմէնթն և արհամարհանօք խօսեցան զայնմանէ, ուստի յուսամ թէ թոյլ տայք ինձ որ մի քանի խօսք գրեմ յիշեալ ժողովոյն վրայօք։ Երբ ի ներքս մտի, ժողովն կը վիճարանէր քաղաքապետական տուրքի մի առաջարկի վրայօք։ Կրնամ կատարեալ վստահութեամբ ասել, (եւ որ քաջ կը ճանաչեմ զհասարակաց խորհրդարանն Անգղիոյ) թէ երբէք չեմ տեսած վիճարանութիւն մի որ ի գործ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՀԱՐԻՒՐ ՏԱՐՈՒՑ ԹԵՏ(1)

Գիշեր է, ո՞վ որպէս գեղեցիկ և պայծառ գիշեր, լռաւոր գիշերն իմա վերջին աւուր սըրաթուխտարուոյն փրկչաւանդ թուականին 1975, անպաշտօն լուսինն արծաթափայլ նոյն ժամայն զիգանձմ բարձրանայ յարեւելից և բոլոր բիւրաւոր աստեղաց մէն մի աղամանդի կոտոր շողողան վառ ի վառ ի կապուտակ ասպարիզի անդհատատութեան երկնից։ Ոչինչ լսելի լինի ուստեք ոչ չառաչիւնք սաստկահոլով կառարշաւայ ի պողոտայս, ոչ սիրաշարժ գայլաիկք խայտաճամուկ թռչնոց ի ծառոց վարսաւորաց և ոչ ևս խառնածայն մարդկային մոտաւոր բարբառ, այլ ամենայն ինչ լուռ է, և խաղաղութիւն իմն անապատական չգիտեմ որպէս լինական տիրէ ի վերայ շնորհաշուք բնութեան համասփիւռ։

Յանկարծուտ ոտնաձայն մի լսելի լինի ի բաւաւստ, և ահա ի նոյն յերեան գայ բարձրաճատակ գիցուհի մի գեղեցկանաղ՝ որ ծանրաքայլ և յուշիկ ճեմն առեալ մնչիկ միայնիկ քայլէ նա ի փողոցէ ի փողոց, և ուրեք ուրեք զկայ առեալ շուրջ ամէ գիւրս զտկանողիս, և ապա որպէս թէ թարթափեալ զերեւական պատկերօք անցնի անցելոց, թառաչս արձակէ ի խորոց արտէ, և գարձեալ շարունակէ զգնաց իւր տաժանակիր։ Չունի նա զիւրեւ պճնապաճոյճ զարդարան ինչ սեթեթեալ, այլ զորս ունի բնա-

կանք են և անպաճոյճ։ Դարք յորովագոյնք անցանն զի սոյն Տիրուհի իբր ուրուական իմն տեսիլ թափառական վարիյաչխարհէ յաչխարհ, ուր ոչ միայն ոչ գամագիւտ լինի այնմ միւրթարական սփոփանաց, որ հասանէ առ բնաւս, այլ և գոգցես չարաբաստիկ առ վշտին թուէ նմա բարեբաստութիւն, և վայելք կենցաղոյս առ հասարակ փոխին նմա ի չարաթոյն բաժակ դառնութեան։ Յայսմ տօնելի գիշերի անցանէ նա ըստ դիպաց ընդ քաղաք իմն հոռաւորտ, ուր զկայ առեալ այսպէս զիւր գիշերոյն լուծանէ նա զլուրութիւն։ Ահա տարի մի ևս անցաւ և ես տակաւին ծովէ ի ծով թափառական ի խնդիր ցիր և ցան այնոցիկ լինիմ՝ որոց բարեբաստութեան վիճակ և քաղցր առհաւատչեալ սիրոյ առիս, գէթ ըստ իւրք մարթ էր ընծայել հիքացելոյս սուղ ինչ հանգիստ ի սփոփումն դառնակսկիծ ցաւոցս, այլ աւաղ ի դերե դարձաւ արծարծեալն յոյս յիս, և թէ զիւրդ. լուր։

Ձկնի գերարտօսարից տեսարանի գետամայն և վտարանդի դոյզն նշխարաց տոհմին Արամեան գերեւոյ ի Պարսս, և յետ ի ծուէնս ծուէնս հերձոտելոյ քաղցրիկն Հայաստանի և սնտի ի զանազան մասունս աչխարհին գաղթականութեան ազանց տարագրելոց, ես որպէս որդեկորոյս մայր մենաւոր անմիջեմար նստեալ իբր բուր վերայ աւերակայս աշխարհաբոլորայի գհամասպառ կորուստն ապա ուրեմն ինչո՞ւ ետս ի գեղեցիկ վայրաց անտի որք ոչինչ ընծայել ունէին այլ ևս, բաց ստէպ յուշ ամեն ինձ յար զտխուր յիշատակ նոցին, զորս անդ առիս ի ծայր բուն բարեբաստութեան տեսեալն էի յաճախ։ Թափառական վարեցայ ծովէ ի ծով յարտա տիեզերաց ի խնդիր նոցին, զորս և գտի զամանս

ընդ քաղցր և աղատասէր լծով օտարին, և զբաղումն ի յետին կռիւհար ստրկութեան վիճակի մատնեալ ի ձեռս սրախողխող անիրաւ բռնակալաց, յորոց ոչ սակաւք ի ժամանակս ժամանակս եղեն զոհ անպարտ, գտի այլս բայց ոչ նուազունս խորասուզեալ ի խոր խաւարի տգիտութեան պատրանօք և բռնութեամբ սանդարամետական վիրազին ի նոյն դարուց ի դարս յաւերժացեալք։

Մտէպ պատկերեմ յաչս մտաց զանթարգմանելին այն զոճրագործութեան տեսարան գիւլամուր Պարսին թափեալ ի գլուխ տարաբաղտիկ գերեւոց, զորս և ի սուր անգութն սուսերին բազմիցս սղառնային մաշել ի յամել իւրեանց փութալ ի կատարումն անիրաւի նոցին պահանջմանց։ Տառապեալքն խրախուսեալ ի վերին նախախնամ Տեսչութեանէն տարան ամենայնի, և որ յաւէտ գովելին է անարատ և անեղծ պահեցին զհայրենատուր սուրբ կրօն իւրեանց և զմայրենին լեզու, ևս թեւապարիտակ զնօքօք պահել ետու նոցա ըստ կարի զհարց իւրեանց զցանկալին զաւանդ։

Դարք յորովագոյնք անցին և յորժամ սուղ ինչ չիջաւ բոց պարսկական բռնակալութեանց՝ ոգի առեալ մերայնոյն ձեռն արկին ի տուր և առս, որով և ոմանք գաղթական գնացեալ ի Հնդկիս և անդ ի դարս յետին բարգաւաճեալ ընդ ազատ և աշխարհամ տէրութեան անտի ճոխացան մեծագանձ փարթաւութեամբ և համբաւի եղեն վաճառականութեամբ։ ապա յուշ ի կուրծս արկեալ զքաղցր յիշատակ հայրենեաց և զաւանդս երկնակայիչատակ հարց, կառուցին զեկեղեցիս հոյակապս ի զանազան մասունս Հնդկաստանի, ուր և գտանէին ցիր և ցան, և միանդամայն վառեալ աղջ ուրն վե-

(1) Խնդրեմք գնեք զամսուրին Զնդկաստանի յարգաբարեկամս մերոյ վասն յապաղման հրատարակութեան հերկայ յօգուածոյն իւրոյ։

ընդհանուր ժողովույն վերջին նստին մէջ տեղի ունեցած այն անպատեհ և ցաւալի եղբու թիւնքն զորս յիշեալ մայրաքաղաքին ազգային լրադիրք մանրամասնաբար և բարձր քիչ կամ շատ տարբերութեամբ կրնային գրեւ յիշատակել: Որոց հեղինակն է երեսփոխան մը. վասնզի նմանօրինակ դէպքերու հետեւանքը՝ ազգին անպատեհութիւն և վնաս բերելէ ՚ի զատ ուրիշ արդիւնք մի չունի:

Այս անգամ ընդհանուր ժողովոյն մէջ յիշեալ երեսփոխանն. որուն վերայ սանձարձակ կիրքը անձնաւորութեամբ է, յանդգնեցաւ յատենի ժողովոյն զգեցնալ Պատրիարքական փոխանորդն՝ կաշառակեր և զՊատրիարքարանն՝ պաշտօնականութեան: Անտարակուսելի իրողութիւն մ'է որ այսօր ազգային պաշտօնականութիւնը բարոյական ազգեցութիւն մը միայն ունի յաշ ժողովրդեան. սակայն երբ այս ազգեցութիւնը նոյնիսկ իր մի քանի պաշտօնէից ձեռք կընդաւորանայ, յետ այնորիկ ժողովուրդն ինչ յարգ և որ աստիճանի կարեւորութիւն կընծայէ ատոր, կըթողուիք գատողութեան տէր անձանց որ վճռեն:

Մինչդեռ գաւառաբնակ մերազնայք՝ իրենց դանազան ցաւոց դարմանը և միմիջարեւելիք կեդրոնական ազգային վարչութեան կրօնական, ընդհակառակն իրենց ցաւերն կըկրկնապատկին՝ անոր անկարգութիւնները տեսնելով, կըխնդրեն, յարգող խմբագիր, տեղի մը շնորհել սոյն երկրորդիս ձեռք պատուական լրագրոյն մէջ, և ընդունել զխորին յարգանս իմ:

Թ. ԲԱՐԵԼԵԱՆ

Ահաւասիկ շնորհակալութեան ուղերձն՝ որ ազգային կեդրոնական ընդհանուր ժողովոյն կողմանէ մատուցաւ օգնութիւն Սուլթանին:

«Տէր Արքայ»

«Այն մեծաշնորհ ընդունելութիւնը և Օսմանիէ Ա. պատուանշանը՝ որ մեր Պատրիարքին շնորհիցիք ի դէմն Հայ ազգին, և մանաւանդ մեր ազգին հաւատարմութիւնն ու լաւ ծառայ-

ի կ. Պօլիս 1875ին տպեալ արժանաւոր Ս. Պարագաշեան բանբերուն գրագիտին յօրինած հայերէն Նոր Գիտելիականութեան սկիզբն զննետեսալ յառաջաբանն լինելով, արժան համարեցաք ուսումնասիրողս միտ հասարակութեան ազատ առջեւ դնել զայն. զի նորա մէջ մեր գրաբան լեզուին ուսանելոյ հարկաւորութիւնն եւ նորա մեծեալ ջրկալն հաստատուած են:

Ազգային դպրոցաց մէջ Հայերէն գրաւոր լեզուին ուսմանը արուած կարեւորութիւնը տեսնելով՝ այս քերականութիւնը կարելի եղածին չափ ճոխ և կատարեալ ընել արժան համարուած է. մանաւանդ որ ուրիշ համառօտ քերականութիւն մը ՚ի պէտս նորագոյն ուսանողաց արդէն ՚ի լոյս ընծայուած է:

Քերականութեան հեղինակն այս տպագրութեան մէջ այն ամէն փոփոխութիւններն ու յաւելումներն ըրաւ զոր իւր և այլոց փորձառութիւնը կըթելադրէին, և զոր գրաւոր լեզուին ուսման ազգային դաստիարակութեան մէջ ունեցած և ունենալու բազմադիմի կարեւորութիւնը կըպահանջէր: Հեղինակը գրաբարին ուսմանը նկատմամբ ազգային դպրոցաց ըրած նախատեսութիւնն այնչափ աւելի կըյարգէ որ չափ համոզուած է թէ Հայ սերնդեան արդի լեզուին ինչպէս ծնունդը գրաբարն է, նոյնպէս անունն ու զարգացումը գրաբարով պիտի ըլլայ: Այս տեսութեամբ գրաբարին ուսումը մեր ազգային նախակրթական դաստիարակութեան առաջին և գլխաւոր մասը պիտի ըլլայ մինչև որ ազգային արդի լեզուն ժամանակիս դիտարար և գրադիտական պիտի ըլլայ բաւական ըլլալով վիճակին հասնի: Այս կարեւոր վիճակին, ուր կը կենայ մեր լեզուին, նա մանաւանդ մեր մտաց զարգացումը, արդարեւ քանիմը ճամբով կրնանք հասնիլ: Բայց ով կրնայ ըսել թէ այն ճամբաներուն մէկն ալ գրաբարին ուսումը չէ: Հոն պիտի գտնենք նոր և ճշգրտեցնող գաղափարներու

ութիւնները դնահատելով: Ձեր կայսերական վեհափառութեան արտայայտած գոհունակութեան և համակրութեան այն պատգամները, զորս մեր Պատրիարքը ըստ հրամանի վեհափառութեան հաղորդեց ընդհանուր ազգին՝ ազգային երեսփոխան ժողովիս միջոցաւ, բերկրութիւն և միմիջարեւելիք լեզուցին բոլոր Հայոց ոգիները որք անմուտց պիտի մնան ու ոսկի տառերով պիտի դրոշմուին մեր սրտից մէջ: Այսպիսի արքայական մեծ շնորհաց առջև Հայոց ազգին երեսփոխանութիւնը կազմով օտորարեալ ծառայք, որ ըստ հայսերական հրամանաց հաստատեալ ազգային Օսմանադրութեանն առած է իւր պաշտօնը, կըթելադրէ մեր անհուն երախտապարտութեան և շնորհակալեաց զգացումները՝ յանուն թուրքիոյ Հայ ազգին՝ սփռել յոտս այդ մեծ գահոյից, որուն վրայէն աւելի յոտակ կըտեսնէ Ձեր վեհափառութիւնն մեր վիճակը և պիտոյքները, ինչպէս որ արդարապէս սրտիւ մը համած էր յայտնել մեր Պատրիարքին, և 500 տարիէ ի վեր մեր մշտաւ հաւատարմութեանը արդիւնքն եղող ծառայութիւնն Օսմանեան գրօշին ներքեւ ըստ առաջնոյն շարունակելու պարտաւորութիւնն իսկ միշտ և ամէն պարագայի մէջ Ձեր վեհափառութեան խոստացած շնորհացը կարօտ և յուսովը ըլլալն յայտարարել, և Ձեր անգին կենաց համար բարեմաղթութիւնն իր կրկնել, զոր արդէն սովորած եմք միշտ ընել, խնդրելով յիշատեցնող որ երկար ու բարեբաւտիկ կեանք շնորհէ Ձեր վեհափառութեան, երկրիս աղէտ եղող պատերազմիս փառաւոր վախճան շնորհէ և Ձեր բարեկամական խորհուրդներն յօգուտ և յերջակութիւն երկրին ի գործ դնել տալու արժանի ընէ:

ՆՇԱՆԱՌՈՐ ԲԱՐԵԴՈՐՈՒԹԻՒՆ ՄԻ

Սրբադպրեան մահտեսի Յակոբ Էֆէնտի և մահտեսի Յօհաննէս Էֆէնտի վսեմա եղբարք՝ յազգապրական վեհ զգացմանց շարժեալ, ըսկիզբն արարին շինութեան ազգային հիւանդանոցին քաղաքին՝ որ յոյժ փոքրիկ էր և ՚ի խախտութիւն կըդառնէր: Իսկ այժմ, ինչպէս

պատկերներ, խորին մտածութիւններու և փափուկ զգացումներու ձեւեր, հոն է մեր գոյացնելու լեզուին եթէ ոչ կերպական՝ անշուշտ նիւթական մասը. և, ոգիւն, թերեւ այն լեզուն որուն կարեւորութիւնը կըզգանք և առոր կըթիմենք՝ նոյն իսկ մեր հին գրաբար, երբեմն նաև Բռնալ կոչուած լեզուն է:

Գրաբար լեզուին կարօտութիւնն օր ըստ օրէ աւելի զգացուելով, հարկաւ անոր ուսման գործիքները, յորոց մին է քերականութիւնը, հետզհետէ նոյն կարօտութեան լրմանը յարմարագոյն գործուելու են: Մեր քերականութեան նպատակն առ է. ոչ թէ քերականութիւն չի նող մը երեւել կ'ուզենք, այլ թէ կրնանք արդեօք ՚ի նպատակ լեզուին ուսման բան մը ընել, Ուստի քերականութեան մէջ մեր սկզբունքն է. 1. Կանոնները կամ պատուէրները համառօտ, յոտակ և ճիշտ ընել. 2. Լեզուին ընդհանուր օրէնքներն այնպէս աւանդել որ օրէնքը դէպքին անվրէպ մերձենալի ըլլայ. ինչպէս որ ասիկայ կըտեսնուի Տէր բայի, Հայցական հորովոյ, Ուղղական խնդրոյ, Բարարեականի, Յօգեւոր, Դիմորոշներու, Բայերու ժամանակներուն գործածութեան կանոններուն մէջ. 3. Լեզուին մատենագրութեան մէջ այն երեւոյթները, և համաձայնութեան ձեւերուն այն կերպերը որ ընդհանուր օրէնքի մը արդիւնք են առնուլ, ապա թէ ոչ թողուլ. և այս բնորոշութեան չափ և կանոն ընտելած են դէպքերուն յաճախութիւնն ու միօրինակութիւնը. ըստորում այնչափ աւելի բանաւոր է դէպքէ մը օրէնք հետեւնել որչափ դէպքը յաճախ և միօրինակ պատահական է:

Ըստ խնդրոյ ոմանց, այս նոր տպագրութեան մէջ հարցումներ աւելցուցինք, և հարկմանց ու խոնարհմանց օրինակներուն առջև այսարհաբար ու տաճկերէնը գրելնք: Բուն քերականութեան մէջ նոր փոփոխութիւն մը եղած չէ:

Լեզուաւորն մեզ, նոյնիսկ ծախիւք ՚ի հիմանց վերելով՝ երկայարկ հոյակապ շէնք մի պիտի կառուցուի՝ բաղկացեալ 30 սենեկաց:

Սիրելի է մեզ յուսալ թէ այս բարեգործական մեծ շինութիւնն՝ բաց ՚ի նախանձաւորութեան բարի օրինակ լինելոյ ազգային երեւելի քաղաքացաց մերոց, սկզբնաւորութիւնն պիտի լինի ազգասիրական ուրիշ գլխաւոր շինութեանց զորս վսեմաշուք Սրբադպրեան եղբարք միտք ունին ընելու ՚ի փառս Արարծնոյ և յօգուտ ազգին:

Առ այժմ ԱՐԱՐԱՅԵԱՆ ԱՐԵՎԵԼՈՅՍ՝ իբրեւ թարգման երախտագէտ զգացմանց Ձմիւռնոց Հայ ժողովրդեան, իւր խորին շնորհակալիքն կըյայտնէ յիշեալ ազգային բարերարաց, և կը բարեմաղթէ որ նոյն բարեգործական ուրիշ զանազան դիտաւորութիւնքն ևս կարճ ապագայի մը մէջ ՚ի գործ դրուին ՚ի պարծանս և ՚ի յաւիտենական յիշատակ Սրբադպրեան գերդաստանին: Յիշեալ մեծաշուք Էֆէնտիներն՝ արդէն ընդհանուր մարդասիրութեան ոգիէ շարժեալ, բոլոր ազգաց օգտակար և տէրութեան շահուցն նպատաւոր դիտաւոր բարեգործութիւն մի ըրած են, այն է Պուճա գիւղին կառաքնաց ճանապարհին հաստատուն շինութիւնն, որոյ համար՝ լրացնուա նայելով, հետզհետէ 6—7 հարիւր հաշար շուրուշ ծախք ըրած են ՚ի միջոցի մի քանի ամաց:

ԲՕՅԷԼ ԻՆՍՈՒՐԵՆՍ ԳՈՄԱՆԻ

Royal Insurance Company.

Անցեալ ամսոյ 3ին տեղի ունեցաւ ՚ի Լիվրբուր ընդհանուր ժողովն բաժանորդաց Ապահովութեան ընկերութեանն՝ անուանելոյ «Րոյէլ Ինսուրէնս Գոմանի» որոյ Տնօրէնքն ներկայացուցին բաժանորդաց զհաշուեցուցակն արդեանց 1876 ամին, որ ուրիշ բան չէ բայց միայն կրկնութիւնն նախընթաց բոլոր հաշուեցուցակաց, այսինքն շարունակ յաջորդութեանց թրւական մի:

Հրկիզութեան ճիւղէն առնուած վարձուց գումարն կըհասնի ՚ի լիւռ սթէրլին 722,457, 18, 9. Իսկ վնասուց գումարն է Լ. Ս. 393,848, 3, 6. Կենաց ապահովութեան ճիւղին մէջ առնուած վարձքն են Լ. Ս. 242,555, 2, 1. և վնասն է Լ. Ս. 151,826, 18, 9:

Շահու բաժին մի 45 առ 0/0 բաժնուեցաւ բաժանորդաց ՚ի վերայ վճարեալ գումարոյն ՚ի հաշիւ բաժնետոմսից իւրոց:

Ընկերութեան պահեստի դրամագրութիւնն աւելցաւ վնաս 1876 ամին միայն Լ. Սթէրլինոք 286,463, 9, 6. և նոյն տարւոյն Դեկտեմբերի 31ին կըհասնէր ՚ի Լ. Ս. 3,492,950, 1, 4:

Պահեստի դրամագրոյն այս ամենամեծ գումարն յաւելցնելով ՚ի վերայ անսահման Պատախանստութեանն՝ բաժանորդաց ՚ի յոյժ երեւելի կըհանգիստացնէ զՐոյէլ Ինսուրէնս Գոմանի, և երկարադատոյս վերայ գտնուած ապահովական ընկերութեանց ամենէն զօրաւորն կընէ:

English commercial School.

Անգլիական առևտրական դպրոց ՚ի Չիլ-ուս:

Պարագայ աւուրքն (վաքանս) լիննալու վրայ լինելով դաստաւորութիւնքն վերստին պիտի սկսին երկուշաբթի օրն ՚ի 10 Սեպտեմբերի 1877 ըստ Յրանկաց:

Հայերէնի դաստաւորութիւնքն յանձնաւ են պարոնայք Ստեփան Արշէհիրեան և Յովհաննէս Միրզայեան պատուելաց:

Անգլիարէն, գաղղիարէն և գերմաններէն լեզուաց դաստաւորութիւնքն բաղկացեալ պիտի լինին յայն ամեն ուսմանց, որք աւելի գործնական և աւելի օգտակար են այս երկրին պատանեկաց: Վնաս մանրամասն տեղեկութեանց ՚ի վերայ ուսմանց և ՚ի վերայ ընտանեկան կենաց գիշերօթիկ աշակերտաց մերոց, հասարակութիւնն հրաւիրեալ է դիմել ՚ի ծնողս՝ որք պատուեցին զմեզ վստահութեամբ իւրեանց յընթացս հինգ ամաց, կամ ՚ի Տնօրէնն դպրոցին:

Վ. Չ. ՊԱՐԵՎԵԼՈՅՍ

Վերոյիշեալ անգլիական վարժարանն, ուր

